

Arrest

nr. 109 212 van 6 september 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nepalese nationaliteit te zijn, op 14 juni 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 mei 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 juli 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 augustus 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. L. LEUNG, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché C. MISSEGHERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam op 1 oktober 2012 toe op Belgisch grondgebied en diende diezelfde dag een asielaanvraag in.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nam op 17 mei 2013 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker werd hiervan diezelfde dag per aangetekend schrijven in kennis gesteld.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u afkomstig uit Kahur VDC (Village Development Committee) in het Kaski district en bent u in het bezit van de Nepalese nationaliteit. In Nepal werkte u als opleider voor het Nepalese Red Cross Society en voor de Good Neighbour Association in het Lamjung District. Twee tot vier dagen voor 10/1/2069 (Nepalese kalender, stemt overeen met 22 april 2010 in de

Gregoriaanse kalender) werd u door leden van het Youth Action Team, een organisatie die opkomt voor de rechten van de inheemse bevolking van Nepal, gevraagd om een donatie te geven. Eén van deze leden heette B.(...). Ze verzochten u ook om tien procent van het budget voor programma's van uw organisatie aan hen over te maken. U antwoordde dat u niet het recht had om geld van het budget uit te geven en dat u het zou doorgeven aan uw kantoor. Op 10/1/2069 (22 april 2012) was u op weg naar uw kantoor. Onderweg kwam u B.(...) tegen die u verplichtte om geld te geven. U had toevallig 25 000 Nepalese roepies bij. U gaf al het geld. Op 20/1/2069 (2 mei 2012) stuurde het Youth Action Team u een brief waarin onder meer 150 000 Nepalese roepies en tien procent van het budget van het programma van uw kantoor geëist werd. Er werd u tevens gevraagd om de regio te verlaten. U ging niet in op deze vraag. Op 7/2/2069 (20 mei 2012) was u in Phaleli VDC in het Lanjung district voor een trainingsprogramma. Drie onbekenden van het Youth Action Team kwamen u opzoeken. Ze zeiden dat u hun brief genegeerd had en u werd geslagen. U ontving één of anderhalve maand na ontvangst van de eerste brief een tweede brief van het Youth Action Team waarin gedreigd werd met fysieke acties tegen u en uw familie. Op 12/3/2069 (26 juni 2012) was u op weg naar uw kantoor. U kwam onderweg een groep van zes personen tegen die u in elkaar sloegen. U werd wakker in een lokale gezondheidspost. U verbleef er twee dagen en ging nadien naar huis. Op 25/5/2069 (10 september 2012) werd u op weg naar Pokhara geblokkeerd door dezelfde groep mensen. U werd geslagen maar uiteindelijk door de lokale bevolking gered. De dag nadien werd u opgebeld door een onbekend lid van het Youth Action Team. Hij beschuldigde u ervan dat u de politie had ingelicht, hetgeen u niet gedaan had. Na overleg met uw familie besloot u Nepal te verlaten. U contacteerde een smokkelaar en u verliet op 27/5/2069 (12 september 2012) Nepal. U reisde naar New Delhi (India) waar u tot 13/6/2069 (29 september 2012) bij een oom verbleef. U nam die dag een vlucht van Delhi naar Parijs. U kwam aan in België op 1 oktober 2012 en diende dezelfde dag een asielaanvraag in. U hoorde ondertussen van uw echtgenote dat het Youth Action Team bij haar thuis langsgekomen was om naar u te vragen. U bent in het bezit van uw rijbewijs, een kopie van de citizenship cards van uw moeder en uw vader, uw huwelijksakte, de geboorteakte van uw zoon, een brief van het Nepalese Rode Kruis ter staving van uw aanstelling als opleider, een bewijs van uw lidmaatschap van de Brahmin's Society Nepal, verschillende aanbevelingsbrieven waarin verklaard wordt dat u Nepal diende te verlaten omwille van bedreigingen door het Youth Action Team, een dreigbrief van het Youth Action Team gedateerd op 2 mei 2012 waarin u verzocht wordt om een donatie, een tweede dreigbrief van het Youth Action Team gedateerd op 27 juli 2012 waarin gedreigd wordt met fysiek geweld tegen u en uw familie indien u de politie zou waarschuwen, een ontvangstbewijs van een donatie van 25 000 roepies aan het Youth Action Team, foto's van een gewond persoon en een attest van een gezondheidscentrum waarin verklaard wordt dat u van 12/3/2069 tot 13/3/2069 (van 26 tot 27 juni 2012) opgenomen werd ten gevolge van verwondingen aan verschillende delen van uw lichaam.

B. Motivering

Er dient opgemerkt te worden dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaarde dat u in Nepal door het Youth Action Team, een organisatie die opkomt voor de rechten van de inheemse bevolking, verplicht werd donaties te betalen. Toen u dit weigerde, werd u door hen geslagen en dreigden ze ermee u te vermoorden.

Vooreerst dient vastgesteld te worden dat uw algemene geloofwaardigheid op de helling komt te staan doordat er geen geloof kan worden gehecht aan de door u geschetste reisroute. U verklaarde gereisd te hebben met behulp van een smokkelaar. U was in het bezit van een eigen paspoort en u verklaarde dit te hebben afgegeven aan de smokkelaar (CGVS, p. 5). U wist echter niet of de smokkelaar dit paspoort of een ander paspoort dat hij bij zich had, gebruikte voor uw reis (CGVS, p. 6). U was verder niet op de hoogte van de naam die in het paspoort stond waarmee u gereisd heeft en de smokkelaar zou u niet op de hoogte gesteld hebben van enige identiteitsgegevens die voor u gebruikt werden (CGVS, p. 6). Deze gang van zaken stemt echter niet overeen met de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt. Hieruit blijkt dat er op internationale vluchten veelvuldige identiteitscontroles plaatsvinden en dat de mogelijkheid bestaat meermaals grondig ondervraagd te worden omtrent identiteit, reisdocumenten en (reis)bedoelingen. Men kan hierbij ook steeds uitvoerig ondervraagd worden over de aard en de duur van het visum waarmee men reist en andere hiermee verbonden verplichtingen. Gelet op dit grote risico kan redelijkerwijze verwacht worden dat u meer details zou moeten kunnen verstrekken over de door u gebruikte reisdocumenten. Verder verklaarde u dat u de smokkelaar gedurende de hele reis gevolgd bent, nooit zelf een paspoort in uw handen gehad heeft gedurende de hele reis en zowel in Delhi als in Parijs geen enkele keer persoonlijk gecontroleerd werd (CGVS, p. 6-7). Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt echter dat op de betreffende luchthavens het paspoort van elke reiziger, zonder uitzondering, strikt persoonlijk en individueel gecontroleerd wordt. Het is dan ook uitgesloten dat iemand anders uw paspoort zou

voorleggen aan de douanebeambte. Gezien uw bedrieglijke verklaringen omtrent uw reisweg is het dan ook niet meteen geloofwaardig dat u zowel uw paspoort als uw citizenship card afgegeven zou hebben aan de smokkelaar (CGVS, p. 5). Bovenstaande vaststellingen doen dan ook sterk vermoeden dat u uw paspoort en uw citizenship card voor de Belgische asielinstanties wenst achter te houden, omdat er mogelijks informatie, zoals een eerdere uitreisdatum of eerdere reizen naar het buitenland, in staat die niet meteen in overeenstemming te brengen is met het door u aangehaalde asielaars en/of de door u geschetste reisroute. Bovenstaande vaststellingen ondermijnen uw algemene geloofwaardigheid aanzienlijk.

Er dient verder gewezen te worden op een aantal bedrieglijke elementen die de geloofwaardigheid van uw vluchtmotieven danig ondermijnen. Zo legde u tegenstrijdige verklaringen af met betrekking tot de data waarop het Youth Action Team u om donaties gevraagd zou hebben en de data waarop u brieven van het Youth Action Team ontvangen zou hebben. U verklaarde eerst dat u op 10/2/2069 (23 mei 2012) voor het eerst een donatie gegeven hebt aan het Youth Action Team (CGVS, p. 7-8). Vervolgens zou u op 20/2/2069 (2 juni 2012) een brief ontvangen hebben van het Youth Action Team (CGVS, p. 9). Tijdens het gehoor wijzigde u deze laatste datum echter plotsklaps naar 20/1/2069 (2 mei 2012), de datum die eveneens op de brief staat die u voorlegt. U wijzigde vervolgens ook de datum van de eerste keer dat u een donatie betaald hebt naar 10/1/2069 (22 april 2012) (CGVS, p. 9). Het is opmerkelijk dat u deze datum plots wijzigde aangezien deze datum reeds meerdere malen tijdens het gehoor was vermeld en toen nooit door u gecorrigeerd werd (CGVS, p. 8-9). Ook betreffende de datum van ontvangst van de tweede dreigbrief van het Youth Action Team legde u tegenstrijdige verklaringen af. Toen u gevraagd werd wanneer u deze tweede brief had ontvangen, verklaarde u dat dit gebeurde in 2069. Gevraagd naar een precieze datum, zei u dat dit een maand tot anderhalve maand na de ontvangst van de eerste brief gebeurde (CGVS, p. 13-14). De tweede brief die u voorlegde is echter gedateerd op 27 juli 2012, bijna drie maand na de datum die werd vermeld op de eerste brief. Deze datum is bovendien tegenstrijdig met uw verklaring dat toen u aangevallen werd op 12/3/2069 (26 juni 2012), u de twee dreigbrieven reeds ontvangen had (CGVS, p. 11). Er dienen bovendien nog enkele andere vraagtekens geplaatst te worden bij de inhoud van de twee dreigbrieven die u voorlegde. Zo is het hoogst bevreemdend en weinig aannemelijk dat de auteur van een brief waarin hij iemand expliciet met de dood bedreigt en afperst met zijn eigen naam zou ondertekenen. Nochtans werden de door u neergelegde brieven wel degelijk door de auteur met zijn eigen naam ondertekend. Ten slotte is het opmerkelijk dat u uw familie achterliet in Nepal terwijl in één van de brieven expliciet vermeld staat dat beslist werd uw familie te vermoorden als u de politie zou contacteren. Uw rechtvaardiging, met name dat u uw familie achterliet in Nepal omdat enkel u een probleem gehad zou hebben en zij niet (CGVS, p. 2-3), houdt helemaal geen steek, temeer daar u een telefoontje gekregen zou hebben waarin u door het Youth Action Team uitdrukkelijk beschuldigd werd van het feit dat u de politie over uw problemen had geïnformeerd (CGVS, p. 12-13).

Het geheel van bovenstaande vaststellingen ondermijnt dan ook fundamenteel de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde asielmotieven.

Zelfs al zou enig geloof kunnen gehecht worden aan uw problemen met het Youth Action Team, quod non, dan nog heeft u niet aannemelijk gemaakt dat u zich niet (permanent) elders in Nepal zou kunnen vestigen om uw lokale problemen met de deze organisatie te vermijden. Toen u gevraagd werd naar een mogelijk intern vluchtalternatief, bijvoorbeeld in Kathmandu, antwoordde u dat het Youth Action Team overal in Nepal een netwerk heeft (CGVS, p. 18). Gezien uw problemen met deze organisatie zich enkel situeerden in het Lamjung district (CGVS, p. 12), kon u geen concrete elementen aanbrengen die er op zouden wijzen dat u ook elders met deze groepering problemen zou kennen. Een intern vluchtalternatief kan dan ook niet a priori worden uitgesloten.

Hieraan kan nog toegevoegd worden dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat er sinds april 2006 een vredesbestand van kracht is in Nepal. De situatie in het land is sindsdien gunstig geëvolueerd. Niet alleen het aantal gewapende groeperingen die actief zijn in Nepal, maar ook het aantal gewelddadige incidenten daalt er jaar na jaar. Hoewel er nog steeds gewapende groeperingen actief zijn in Nepal, dient vastgesteld te worden dat het geweld dat zij hanteren voornamelijk wordt aangewend bij het nastreven van criminele doeleinden. Daar waar er sprake is van zogenaamde clashes tussen verschillende gewapende groeperingen, dient opgemerkt te worden dat deze confrontaties slechts sporadisch voorvallen en niet kaderen binnen een aanhoudende en open strijd tussen gewapende groeperingen en de Nepalese autoriteiten of tussen gewapende groeperingen onderling. Er is in Nepal thans geen sprake meer van een gewapend conflict in volkenrechtelijke zin. Bijgevolg bestaat er actueel voor burgers geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert werd toegevoegd aan uw administratief dossier.

De overige door u voorgelegde documenten zijn niet in staat deze beslissing te wijzigen. Aan uw identiteit, uw nationaliteit, uw burgerlijke staat, uw professionele activiteiten en aan de identiteit van uw ouders en uw zoon wordt hier niet getwijfeld. De verschillende aanbevelingsbrieven en het attest van het gezondheidscentrum vertonen een sterk gesolliciteerd karakter. De bewijskracht van deze documenten is bijgevolg uiterst minimaal, temeer daar documenten dienen te kaderen in een geloofwaardig relaas, wat hier niet het geval is. Het ontvangstbewijs toont, voor zover hieraan nog enige authenticiteitswaarde aan gehecht kan worden gelet op het feit dat u uw problemen met het Youth Action Team geenszins aannemelijk heeft gemaakt en gelet op de beschikbare informatie waaruit blijkt dat elk document of attest in Nepal makkelijk tegen betaling verkrijgbaar is, hoogstens aan dat u een donatie heeft betaald, niets meer. Wat betreft de door u voorgelegde foto's waarop u te zien zou zijn nadat u door het Youth Action Team in elkaar geslagen was kan enkel opgemerkt worden dat u helemaal niet herkenbaar bent op deze uiterst vage foto's.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van de algemene motiveringsverplichting en van het redelijkheids- en het zorgvuldigheidsbeginsel als beginselen van behoorlijk bestuur. Verzoeker betoogt daarbij als volgt:

“a. Doordat het Commissariaat-Generaal in de bestreden beslissing stelt dat de algemene geloofwaardigheid op de helling zou komen te staan doordat er geen geloof zou kunnen worden gehecht aan de door verzoeker geschetste reisroute.

- Verzoeker heeft verklaard dat hij gereisd heeft met behulp van een smokkelaar.

- Verzoeker was in het bezit van een eigen paspoort en heeft dit afgegeven aan de smokkelaar. - Verzoeker wist echter niet of de smokkelaar dit paspoort van verzoeker of een ander paspoort heeft gebruikt voor de reis.

- Verzoeker was niet op de hoogte van de naam die in het paspoort stond waarmee verzoeker heeft gereisd en de smokkelaar heeft verzoeker niet op de hoogte gesteld van enige identiteitsgegevens die voor verzoeker gebruikt zijn geweest.

Volgens het Commissariaat-Generaal komt dit niet overeen met de gegevens waar zij over beschikt.

Volgens het Commissariaat-Generaal zijn de verklaringen van verzoeker omtrent de reisweg bedrieglijk en is het niet geloofwaardig dat verzoeker zowel zijn paspoort als zijn citizenship card aan de smokkelaar heeft afgegeven. Het Commissariaat-Generaal vermoedt daarom dat verzoeker zijn paspoort en zijn citizenship card voor de Belgische asielinstanties wenst achter te houden omdat er mogelijks informatie zoals een eerdere uitreisdatum of eerdere reizen naar het buitenland in zou staan die niet meteen in overeenstemming zou te brengen zijn met het asielrelaas van verzoeker en/of de door verzoeker geschetste reisroute. Volgens het Commissariaat-Generaal zouden deze vaststellingen de algemene geloofwaardigheid van verzoeker aanzienlijk ondermijnen.

Doordat het Commissariaat-Generaal stelt dat verzoeker bedrieglijke verklaringen heeft afgelegd die de geloofwaardigheid van de vluchtmotieven van verzoeker danig ondermijnen.

b. Zo zou verzoeker tegenstrijdige verklaringen afgelegd hebben met betrekking tot de data waarop het Youth Action Team verzoeker om donaties heeft gevraagd en de data waarop verzoeker brieven van het Youth Action Team heeft ontvangen.

- Verzoeker verklaarde eerst dat hij op 10/2/2069 (23 mei 2012) voor het eerst een donatie heeft gegeven aan het Youth Action Team. Verzoeker heeft verklaard dat hij vervolgens op 20/2/2069 (2 juni 2012) een brief heeft ontvangen van het Youth Action Team.

- Tijdens het gehoor heeft verzoeker deze laatste datum gewijzigd naar 20/1/2069 (2 mei 2012), de datum die eveneens op de brief staat die verzoeker heeft voorgelegd. Verzoeker heeft vervolgens ook de datum gewijzigd van de eerste keer dat hij een donatie heeft betaald naar 10/1/2069 (22 april 2012).

- Volgens het Commissariaat-Generaal is het opmerkelijk dat verzoeker deze datum heeft gewijzigd aangezien deze datum verschillende keren tijdens het gehoor was vermeld en toen nooit door verzoeker werd gecorrigeerd.

- Volgens het Commissariaat-Generaal heeft verzoeker ook tegenstrijdige verklaringen afgelegd over de datum van ontvangst van de tweede dreigbrief van het Youth Action Team. Toen verzoeker gevraagd

werd wanneer hij deze tweede dreigbrief had ontvangen, verklaarde verzoeker dat dit gebeurde in 2069. Toen het Commissariaat-Generaal vroeg naar een precieze datum heeft verzoeker verklaard dat dit een maand tot anderhalve maand na ontvangst van de eerste dreigbrief gebeurde. Het Commissariaat-Generaal stelt echter dat de tweede dreigbrief die verzoeker heeft voorgelegd is gedateerd op 27 juli 2012, bijna drie maand na de datum die vermeld staat op de eerste dreigbrief. Deze verklaring is volgens het Commissariaat-Generaal ook tegenstrijdig met de verklaring van verzoeker dat toen hij werd aangevallen op 12/3/2069 (26 juni 2012), hij toen reeds twee dreigbrieven had ontvangen.

c. Het Commissariaat-Generaal heeft ook bedenkingen bij de inhoud van de twee dreigbrieven door verzoeker voorgelegd. Volgens het Commissariaat-Generaal is het hoogst bevreemdend en weinig aannemelijk dat de auteur van een brief waarin hij expliciet iemand met de dood bedreigt en afperst met zijn eigen naam zou ondertekenen, terwijl de dreigbrieven die verzoeker heeft voorgelegd wel degelijk door de auteur zijn ondertekend.

d. Het Commissariaat-Generaal vindt het ook opmerkelijk dat verzoeker zijn familie achtergelaten heeft in Nepal terwijl er in één dreigbrief expliciet stond vermeld dat beslist werd om zijn familie te vermoorden als verzoeker de politie zou contacteren. Dit geldt voor het Commissariaat-Generaal des te meer omdat verzoeker verklaard heeft dat enkel hij problemen had met het Youth Action Team en niet zijn familie, en nog meer doordat verzoeker heeft verklaard dat hij een telefoontje heeft gekregen waarin hij door het Youth Action Team beschuldigd werd van het feit dat hij de politie zou hebben geïnformeerd over zijn problemen.

e. Zelfs als zou er geloof kunnen worden gehecht aan de verklaringen van verzoeker dan nog heeft verzoeker volgens het Commissariaat-Generaal niet aangetoond dat hij zich elders in Nepal kon vestigen om zijn lokale problemen met het Youth Action Team te vermijden.

f. Doordat het Commissariaat-Generaal verklaart dat er sinds april 2006 een vredesbestand van kracht is in Nepal waardoor de situatie in Nepal sedertdien gunstig geëvolueerd is. Volgens het Commissariaat-Generaal zijn er nog steeds gewelddadige groepen actief in Nepal maar dient vastgesteld dat het geweld dat zij gebruiken voornamelijk wordt aangewend bij het nastreven van criminele doeleinden.

Dat verzoeker de volgende antwoorden wenst te geven op de opmerkingen van het CGVS:

a. De reisroute van verzoeker

Verzoeker is formeel en blijft bij zijn verklaring dat

- hij naar België is gereisd met behulp van een smokkelaar.

- verzoeker aanvankelijk in het bezit was van zijn eigen paspoort maar dat hij dit heeft afgegeven aan de smokkelaar.

- verzoeker inderdaad niet wist of de smokkelaar dit paspoort van verzoeker of een ander paspoort heeft gebruikt voor de reis.

- verzoeker was niet op de hoogte van de naam die in het paspoort stond waarmee hij heeft gereisd en de smokkelaar heeft verzoeker inderdaad niet op de hoogte gesteld van enige identiteitsgegevens die voor verzoeker gebruikt zijn geweest.

Volgens het Commissariaat-Generaal komt dit niet overeen met de gegevens waar zij over beschikt maar verzoeker blijft bij zijn verklaring.

Het Commissariaat-Generaal leidt uit de verklaring van verzoeker echter af dat deze verklaring bedrieglijk is maar vermoedt ook dat verzoeker zijn paspoort en zijn citizenship card voor de Belgische asielinstanties wenst achter te houden omdat er mogelijks informatie zoals een eerdere uitreisdatum of eerdere reizen naar het buitenland in zou staan die niet meteen in overeenstemming zou te brengen zijn met het asielrelaas van verzoeker en/of de door verzoeker geschetste reisroute en deze vaststelling zou volgens het Commissariaat-Generaal de algemene geloofwaardigheid van verzoeker aanzienlijk ondermijnen.

Verzoeker wenst echter helemaal zijn paspoort en citizenship card helemaal niet verborgen te houden voor de Belgische asielinstanties. Verzoeker kan niet overmaken wat hij niet meer heeft.

Het Commissariaat-Generaal kan echter haar vermoeden op geen enkele wijze bewijzen en kan dus redelijkerwijze niet tot haar beslissing komen zonder het redelijkheidsbeginsel te schenden.

b. Betreffende de verklaringen van verzoeker met betrekking tot de data waarop het Youth Action Team verzoeker om donaties heeft gevraagd en de data waarop verzoeker brieven van het Youth Action Team heeft ontvangen.

Het Commissariaat-Generaal verwijt verzoeker dat hij tijdens het gehoor de exacte data heeft gewijzigd. De volgorde van de gebeurtenissen (het geven van de donatie, het ontvangen van de twee dreigbrieven) blijft echter ongewijzigd.

Verzoeker verklaart dit door het feit dat hij door de feiten getraumatiseerd is. Verzoeker was tijdens het gehoor zeer gespannen aangezien hij over de feiten ondervraagd werd die de oorzaak zijn van zijn trauma.

Het is niet omdat verzoeker de exacte data heeft gewijzigd dat de feiten op zich niet hebben plaatsgevonden. Dit betekent evenmin dat verzoeker "bedrieglijke" verklaringen zou hebben afgelegd.

Verzoeker was dus enkel nerveus en verward en heeft daarom de data gewijzigd.
Het commissariaat-Generaal heeft dus ten onrechte geconcludeerd dat verzoeker een bedrieglijke verklaring heeft afgelegd

c. Betreffende de bedenking van het Commissariaat-Generaal over het feit dat de auteur van de dreigbrief de brief heeft ondertekend met zijn eigen naam.

Verzoeker heeft deze dreigbrief enkel ontvangen en kan er niet aan doen dat de auteur de dreigbrief heeft ondertekend met zijn eigen naam. Het is zelfs perfect mogelijk dat de auteur een pseudoniem heeft gebruikt.

Indien de dreigbrief niet zou zijn ondertekend dan zou het Commissariaat-Generaal wellicht verwijten dat de identiteit van de bedreiger niet gekend zou zijn.

d. Betreffende de bedenking van het Commissariaat-Generaal over het feit dat verzoeker zijn familie achtergelaten heeft in Nepal terwijl er in één dreigbrief expliciet stond vermeld dat beslist werd om zijn familie te vermoorden als verzoeker de politie zou contacteren.

Verzoeker heeft ten eerste de politie niet verwittigd. Het Youth Action Team beschuldigde hem er enkel van.

Verzoeker blijft er bij dat enkel hij problemen had met het Youth Action Team en niet zijn familie.

Indien verzoeker in de mogelijkheid was geweest om zijn familie ook naar België te laten vluchten dan had hij dit zeker gedaan.

e. Volgens het Commissariaat-Generaal heeft verzoeker niet aangetoond dat hij zich elders in Nepal kon vestigen om zijn lokale problemen met het Youth Action Team te vermijden.

Het had voor verzoeker helemaal geen zin om zich elders in Nepal te vestigen omdat verzoeker stelt dat het Youth Action Team een netwerk heeft in heel Nepal. Verhuizen binnen Nepal zou voor verzoeker enkel uitstel van executie geven.

f. Doordat het Commissariaat-Generaal verklaart dat er sinds april 2006 een vredesbestand van kracht is in Nepal waardoor de situatie in Nepal sedertdien gunstig geëvolueerd is. Volgens het Commissariaat-Generaal zijn er nog steeds gewelddadige groepen actief in Nepal maar dient vastgesteld dat het geweld dat zij gebruiken voornamelijk wordt aangewend bij het nastreven van criminele doeleinden.

Verzoeker neemt akte van de verklaring van het Commissariaat-Generaal dat er heden nog steeds gewelddadige groepen actief zijn in Nepal en dat hun geweld voornamelijk wordt aangewend bij het nastreven van criminele doeleinden.

Het afpersen van een werknemer van een NGO en hem dwingen om het budget van de NGO af te geven is volgens verzoeker wel degelijk een crimineel gegeven.

Zelfs al is er sedert 2006 een vredesbestand van kracht in Nepal, dat bewijst nog niet dat verzoeker geen problemen heeft met het Youth Action Team.

Ten gevolge van de door verzoeker overgemaakte stukken kan zelfs niet worden ontkend dat hij problemen heeft met het Youth Action Team.

Mocht verzoeker terug moeten keren naar Nepal zal het slechts een kwestie van tijd zijn vooraleer hij opnieuw gevonden zal worden door het Youth Action Team.

De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 19 maart 2004, nr. 129.466; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710). Hetzelfde geldt voor de aangevoerde schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet. Het begrip 'afdoende' impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

Verzoeker verwijst in dit verband naar de rechtsleer die het volgende stelt: "Een motivering die slechts rekening houdt met bepaalde elementen van een dossier (ten nadele van de betrokkene) en niet met andere fundamentele elementen, is niet afdoende." (OPDEBEEK, en COOLSAET, A., Formele motivering van bestuurshandelingen, Die Keure, Brugge, 1999, nr. 189).

Uit het voorgaande blijkt dat het Commissariaat-Generaal haar beslissing dd. 17.05.2013 niet afdoende heeft gemotiveerd.

Dat het zorgvuldigheidsbeginsel aan de overheid de verplichting oplegt haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954).

Dat uit het voorgaande blijkt dat het Commissariaat-Generaal ook het zorgvuldigheidsbeginsel heeft geschonden.

Dat uit bovenvermelde uiteenzetting ook blijkt dat het Commissariaat-Generaal het redelijkheidsbeginsel heeft geschonden.

Het middel van verzoeker is bijgevolg ernstig.

In ondergeschikte orde: subsidiaire bescherming art.48/4 Vreemdelingenwet

Uit het voorgaande en uit de verklaringen van verzoeker blijkt dat verzoeker problemen heeft met het Youth Action Team.

Het Commissariaat-Generaal geeft zelf toe dat er nog steeds gewelddadige groepen actief zijn in Nepal maar dat deze criminele groepen geweld gebruiken voor voornamelijk criminele doeleinden.

Het afpersen van een werknemer van een NGO en hem dwingen om het budget van de NGO af te geven is volgens verzoeker wel degelijk een crimineel gegeven.

Zelfs al is er sedert 2006 een vredesbestand van kracht in Nepal, dat bewijst nog niet dat verzoeker geen problemen heeft met het Youth Action Team.

Ten gevolge van de door verzoeker overgemaakte stukken kan zelfs niet worden ontkend dat hij problemen heeft met het Youth Action Team.

Mocht verzoeker terug moeten keren naar Nepal zal het slechts een kwestie van tijd zijn vooraleer hij opnieuw gevonden zal worden door het Youth Action Team.

Indien verzoeker niet als vluchteling cf. art. 48/3 Vreemdelingenwet kan worden erkend, dan vraagt verzoeker in ondergeschikte orde dat hij wel in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming cf. art. 48/4 Vreemdelingenwet."

2.2. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan de overheid de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoeien op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167 411; RvS 14 februari 2006, nr. 154 954).

2.3. Het redelijkheidsbeginsel is enkel dan geschonden wanneer er een kennelijke wanverhouding bestaat tussen de motieven en de inhoud van de beslissing.

2.4. Artikel 62 van de vreemdelingenwet heeft betrekking op de formele motiveringsplicht. Deze heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid haar beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710). De Raad stelt vast dat de verzoekende partij de motieven die aan de grondslag liggen van de bestreden beslissing kent nu zij deze aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpt in een middel, zodat voldaan is aan de formele motiveringsplicht. Het middel dient derhalve vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht behandeld te worden.

2.5. In de bestreden beslissing, waarbij de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd, wordt vooreerst door de commissaris-generaal gesteld dat verzoekers algemene geloofwaardigheid op de helling komt te staan omdat er geen geloof kan worden gehecht aan de door hem geschetste reisroute. Zo valt het feit dat verzoeker geen nadere gegevens kon verstrekken over het paspoort waarmee hij reisde onmogelijk te rijmen met de informatie waarover de commissaris-generaal beschikt en waaruit blijkt dat er op internationale vluchten veelvuldige en individuele identiteitscontroles plaatsvinden. Hierdoor kan er volgens de commissaris-generaal redelijkerwijs van verzoeker worden verwacht dat hij meer details zou kunnen verstrekken over de gebruikte reisdocumenten. Ook het feit dat verzoeker beweerde nooit zelf een paspoort in handen te hebben gehad en nooit te zijn gecontroleerd, is volgens de commissaris-generaal niet aannemelijk. Er wordt dan ook verondersteld dat verzoeker zijn ware paspoort en 'citizenship card' achterhoudt om bepaalde informatie die daarin is opgenomen, te verbergen. Verder wijst de commissaris-generaal op een aantal bedrieglijke elementen die de geloofwaardigheid van het asielrelaas verder ondermijnen. Zo stipt de commissaris-generaal de tegenstrijdige verklaringen van verzoeker aan met betrekking tot de donaties en de door hem voorgelegde brieven van het Youth Action Committee. Dat verzoeker zijn familie achterliet in Nepal terwijl in een van de brieven expliciet vermeld staat dat beslist werd zijn familie te vermoorden als hij de politie zou contacteren, wordt door de commissaris-generaal opmerkelijk bevonden. Vervolgens wordt in de bestreden beslissing de mogelijkheid van een intern vluchtalternatief in Nepal geoperd. Specifiek met betrekking tot de subsidiaire bescherming zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet, wordt in de bestreden beslissing gewezen op de informatie uit het administratief dossier waaruit blijkt dat er sinds april 2006 een vredesakkoord van kracht is in Nepal en dat de veiligheidssituatie hierna gunstig geëvolueerd is. Hoewel er nog steeds gewapende groeperingen actief zijn, bestaat er actueel voor burgers geen reëel risico op ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld. De door verzoeker voorgelegde documenten, zo besluit de commissaris-generaal, zijn niet in staat de beslissing te wijzigen.

2.6. Op grond van artikel 48/5, § 3 van de vreemdelingenwet, zoals recent gewijzigd door de wet van 8 mei 2013 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007

betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijke welzijn (B.S., 22 augustus 2013), is er geen behoefte aan bescherming indien de asielzoeker in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees heeft voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade loopt, of toegang heeft tot bescherming tegen vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/5, § 2 van de vreemdelingenwet en indien hij op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land, en redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij er zich vestigt, waarbij rekening gehouden dient te worden met de algemene omstandigheden in dat deel van het land en met de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker.

2.7. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker afgeperst en lastig gevallen werd door groeperingen die opereren onder de naam van het Youth Action Team (stuk 3, gehoorverslag CGVS, 4 maart 2013, p. 7). Verzoeker die geboren is in het Kaski district en voor een aantal organisaties werkt in het Lamjung district, beweert meerdere malen om een donatie te zijn gevraagd en te zijn geslagen en bedreigd (*Ibid.*, p. 7). Deze feiten speelden zich telkens af toen hij onderweg was in bovenvermelde districten en de ontmoetingen gebeurden telkens toevallig (*Ibid.*, p. 8 – 12 en 16 – 17). Tijdens het gehoor specifiek gevraagd naar de verschillende plaatsen waar verzoeker geslagen werd door het Youth Action Team, situeerde verzoeker deze allemaal in het Lamjung district (*Ibid.*, p. 12). Hieruit blijkt duidelijk dat de problemen van verzoeker een lokaal karakter hebben.

2.8. Op grond van de informatie die aan het administratief dossier is toegevoegd, bestaat er voor slachtoffers van afpersing en voor wie zich bedreigd voelt in Nepal een binnenlands vluchtalternatief in een grote stad. In Nepal blijken er immers geen administratieve obstakels te zijn om zich te gaan vestigen in een andere regio (stuk 12, SRB Nepal: Veiligheidssituatie in Nepal, 5 april 2013 (update), p. 38 – 39). Toen verzoeker tijdens het gehoor werd gevraagd of het mogelijk is voor hem en zijn familie om elders in Nepal te gaan leven, antwoordde hij dat dit onmogelijk is omdat het Youth Action Team zijn eigen netwerk heeft (stuk 3, gehoorverslag CGVS, 4 maart 2013, p. 18). Eerder had verzoeker reeds gesteld dat het Youth Action Team zijn activiteiten overal heeft (*Ibid.*, p. 7), dat het een grote groep is (*Ibid.*, p. 8) en dat ze overal actief zijn (*Ibid.*, p. 13). De beweringen van verzoeker over het Youth Action Team worden nergens met objectieve informatie gestaafd waardoor hij evenmin aantoonde dat hij zich niet elders in Nepal kan vestigen om aan het Youth Action Team te ontsnappen. Ook in zijn verzoekschrift poneert verzoeker dat het voor hem geen zin heeft om zich elders in Nepal te vestigen omdat het Youth Action Team een netwerk heeft in heel het land en verhuizen enkel uitstel van executie zou betekenen. De versie van verzoeker wordt trouwens tegengesproken door de informatie die werd toegevoegd aan het administratief dossier waarin staat dat criminele groeperingen enkel opereren in hun eigen lokale zones en ze zich niet zullen verplaatsen naar de heuvels of Kathmandu (stuk 12, SRB Nepal: Veiligheidssituatie in Nepal, 5 april 2013 (update), p. 38 – 39).

2.9. Uit het gehoorverslag blijkt dat verzoeker, naast Nepalees, Engels en Hindi spreekt en “een beetje Nederlands” (stuk 3, gehoorverslag CGVS, 4 maart 2013, p. 2), dat hij gestudeerd heeft en reeds een aantal functies vervulde (*Ibid.*, p. 4). Hieruit blijkt dat een hervestiging in bijvoorbeeld Kathmandu of Pokhara (een stad waarmee verzoeker vertrouwd is aangezien hij daar gestudeerd heeft (*Ibid.*, p. 4) *in casu* redelijk kan worden geacht. Op grond van de devolutive werking van het beroep schuift de Raad het intern vluchtalternatief naar voor als determinerend motief van de bestreden beslissing. Dit motief volstaat om de weigering van de vluchtelingenstatus en de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus op afdoende wijze te schragen. De kritiek van verzoeker in zijn middel op de andere overwegingen uit de bestreden beslissing en de daarbij aangevoerde schendingen van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, van het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht zijn hierdoor niet langer relevant.

2.10. Wat de beoordeling van de algemene veiligheidssituatie betreft in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet, wordt in de bestreden beslissing gewezen op het feit dat er sinds 2006 een vredesbestand van kracht is in Nepal en dat de situatie sindsdien gunstig is geëvolueerd. Hoewel er nog steeds gewapende groeperingen actief zijn, zo vervolgt de bestreden beslissing, wordt het geweld dat daarbij gehanteerd wordt voornamelijk aangewend bij het nastreven van criminele activiteiten. De confrontaties tussen deze groeperingen vallen slechts sporadisch voor en kaderen niet binnen een aanhoudende en open strijd tussen gewapende groeperingen en de Nepalese autoriteiten of tussen de groeperingen onderling, zodat er geen sprake is van willekeurig geweld zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Dit wordt bevestigd in de objectieve informatie die door de commissaris-generaal aan het administratief dossier is toegevoegd (stuk 12, Landeninformatie, SRB Nepal: Veiligheidssituatie in Nepal, 5 april 2013 (update)). Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit zou

moeten blijken dat er in zijn land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van de artikelen 1, A(2) van het Vluchtelingenverdrag en 48/3 van de vreemdelingenwet, of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes september tweeduizend dertien door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

F. TAMBORIJN